

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/107/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614010288
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2017:1614010288.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Tomusa a prísediacich Gustáva Beleša a Jána Želipského, v trestnej veci obžalovaného E. B. a spol., pre prečin krádeže § 212 ods. 2 písm. a), písm. f), ods. 3 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. marca 2017, takto

rozhodol:

obžalovaní:

E. B., narodený dňa XX. E. XXXX v H., trvale bydliskom K. XXX/XX, XXX XX Y. pri H.

ml. V. Z., narodený XX. C. XXXX v H., trvale bydliskom P. XX/XX, XXX XX Y. pri H.,

sa uznávajú vinnými, že

v presne nezistenom čase, niekedy v prvej polovici mesiaca marec 2013 spoločne spolu s ďalšími osobami vykonal krádež vlámaním do dvora rodinného domu na športovej XXX/XX, Y. pri H. tak, že preskočili pletivové oplotenie vysoké asi 180 cm, vnikli na pozemok rodinného domu, následne prešli do neuzamknutej letnej kuchynky, cez ktorú sa následne dostali do pivnice a z tejto odcudzili 1 ks pánskeho horského bicykla zn. Canyon, čiernej farby, nezn. v. č.; 1 ks pánskeho horského bicykla zn. KTM, červeno-bielej farby, nezn. v. č., 1 ks pánskeho cestného bicykla zn. Saracen, čierno-bielej farby s tzv. baranmi a nástavcami na opieranie rúk počas jazdy, v. č. T 1 ks pánskeho cyklokrosového bicykla zn. Kona, zelenej farby, v. č. O 1 ks pánskeho cestného bicykla zn. KTM - DEVELATOR RACING, šedej farby s tzv. baranmi, v. č. TK XXXXXXXRXXXX, čím poškodenému J. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. XXX/XX, Y. pri H. spôsobili škodu v celkovej výške 4.100,- €, pričom ml. Z. B. a ml. V. Z. boli Obvodným úradom Malacky, rozhodnutím pod č. k. ObU-MA-OVVS.2012/02058-00008/P-455,466, vydaným dňa 06. 09. 2012, právoplatným dňa 23. 10. 2012 postihnutí pokarhaním za priestupok pri majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že dňa 17. 05. 2012 v čase o 22.00 hod. na ulici P. v obci Y. pri H. v blízkosti Základnej školy odcudzili poklop z kanalizácie, čím Obecnému úradu Y. pri H. spôsobili škodu vo výške 110,- € podľa vyjadrenia starostu obce,

teda

E. B.

spoločným konaním prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil ním väčšiu škodu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania a neoprávnene vnikol do obydlia iného,

ml. V. Z.

spoločným konaním prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, spôsobil ním väčšiu škodu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania a neoprávnene vnikol do obydlia iného,

čím spáchali

E. B.

zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

ml. V. Z.

zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

odsudzujú

E. B.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 42 ods. 1 Trestného zákona, k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediálnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší sa:

- výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky z 28. marca 2013, sp. zn. 3T/39/2013, právoplatného dňa 13. apríla 2013, a
- výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky z 21. októbra 2013, sp. zn. 3T/148/2013, právoplatného dňa 05. novembra 2013,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

ml. V. Z.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 42 ods. 1 Trestného zákona, k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší sa:

- výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky z 26. januára 2016, sp. zn. OT/14/2016, právoplatného dňa 26. januára 2016, a
- výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky z 29. januára 2016, sp. zn. 1T/82/2015, právoplatného dňa 16. februára 2016,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona s poukazom na § 61 ods. 2 Trestného zákona sa mu ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaným ukladá povinnosť spoločne spolu s ďalšími osobami nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému J. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX/XX, Y. pri H., škodu vo výške 1.100,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 11. augusta 2014 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 08. augusta 2014, č. 2 Pv 524/13/1106-19, na obvinených E. B., E. R., ml. Z. B. a ml. V. Z., a to pre prečin zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona u obv. E. B. a E. R., a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona u obv. ml. Z. B. a ml. V. Z., na tom skutkovom základe ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Vo vzťahu k obv. E. R. a ml. Z. B. sa trestná vec skončila na základe právoplatného trestného rozkazu tunajšieho súdu z 25. marca 2015, sp. zn. 1T/107/2014.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. marca 2017 boli prítomní obž. E. B., ml. V. Z., ich obhajcovia a prokurátor po prednesení obžaloby a po jej navrhutej modifikácii upovedomení samosudcom o skutočnosti, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, je pri správnom použití zákona treba posudzovať podľa iného ustanovenia zákona, ako ho posudzuje obžaloba; a to u obž. E. B. ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a u obž. ml. V. Z. ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Následne došlo k vyhláseniu uznesenia, ktorým bola prejednávaná trestná vec z uvedeného dôvodu postúpená senátu tunajšieho súdu.

Na ďalšom hlavnom pojednávaní v konaní pred senátom obaja obžalovaní po opätovnom prednesení obžaloby a po poučení o svojich právach a povinnostiach každý z nich urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaných súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či každý z obžalovaných:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaných o uznaní viny a ich kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal tieto vyhlásenia obžalovaných o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obž. E. B. vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, a obž. ml. V. Z. vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaných podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu a náhrady škody, a to výsluchom, odpisom z registra trestov, výpisom priestupkov, uplatneným nárokom na náhradu škody, oboznámením uznesenia o vrátení 3 bicyklov, trestného rozkazu z 28. marca 2013, sp. zn. 3T/39/2013, trestného rozkazu z 21. októbra 2013, sp. zn. 3T/148/2013, trestného rozkazu z 26. januára 2016, sp. zn. 0T/14/2016, trestného rozkazu z 29. januára 2016, sp. zn. 1T/82/2015.

Súd pri ukladaní trestu obom obžalovaným vychádzal primárne z ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona, ktoré stanovuje súdu povinnosť ukladať súhrnný trest, pri zbíhajúcich sa trestných činoch, podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný (teda podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu).

K povinnosti ukladať v danej veci súhrnný trest súd pripomína, že trestné činy sú spáchané v súbehu (tzv. konkurencia trestných činov) vtedy, ak páchatel spáchal dva alebo viacero trestných činov skôr, ako bol pre niektorý z nich odsúdený, t. j. skôr ako bol za taký trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdom prvého stupňa alebo skôr ako bol obvinenému doručený trestný rozkaz. Práve časový moment spáchania trestného činu pred alebo po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa pre iný páchatelov trestný čin odlišuje súbeh od recidívy a má aj výrazne odlišné účinky pri ukladaní trestu pri tzv. mnohosti trestnej činnosti toho istého páchatela.

Zo spisového materiálu Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/39/2013 súd zistil, že obžalovaný E. B. bol odsúdený trestným rozkazom z 28. marca 2013, sp. zn. 3T/39/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13. apríla 2013, a to za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, spáchaný dňa 15. júna 2012. Ďalej bol obžalovaný E. B. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 21. októbra 2013, sp. zn. 3T/148/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05. novembra 2013, a to za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona, spáchaný dňa 02. septembra 2012. Skutok, za ktorý bol obž. E. B. uznaný vinným (na hlavnom pojednávaní dňa 13. marca 2017) bol spáchaný v prvej polovici marca 2013. Z uvedeného je zrejmé, že v súbehu sú tie trestné činy spáchané obžalovaným, ktorých sa dopustil pred dňom 04. apríla 2016, teda pred dňom, kedy bol vyhlásený (§ 353 ods. 8 druhá veta Trestného poriadku) trestný rozkaz Okresného súdu Malacky v inej jeho trestnej veci sp. zn. 3T/39/2013. Vzhľadom k uvedenému, súd postupoval v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona.

Zo spisového materiálu Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/14/2016 súd zistil, že obžalovaný ml. V. Z. bol odsúdený trestným rozkazom z 26. januára 2016, sp. zn. OT/14/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, a to za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, spáchaný dňa 24. januára 2016. Ďalej bol obžalovaný ml. V. Z. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 29. januára 2016, sp. zn. 1T/82/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. februára 2016, a to za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona spáchaný dňa 23. mája 2015. Skutok, za ktorý bol obž. ml. V. Z. uznaný vinným (na hlavnom pojednávaní dňa 13. marca 2017) bol spáchaný v prvej polovici marca 2013. Pri zohľadnení skutočností, že na odsúdenia tunajšieho súdu sp. zn. 3T/148/2013 a sp. zn. 1T/109/2014 nie je možné v rámci posudzovania ukladania súhrnného trestu prihliadať z dôvodu, že v daných prípadoch sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený, z uvedeného je zrejmé, že v súbehu sú tie trestné činy spáchané obžalovaným, ktorých sa dopustil pred dňom 26. januára 2016, teda pred dňom, kedy bol vyhlásený (§ 353 ods. 8 druhá veta Trestného poriadku) trestný rozkaz Okresného súdu Malacky v inej jeho trestnej veci sp. zn. OT/14/2016. Vzhľadom k uvedenému, súd postupoval v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona.

(Naj)prísnejším trestným činom, v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona, je v prípade oboch obžalovaných zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b) Trestného zákona, z ktorého boli obžalovaní uznaní vinnými práve rozsudkom v prejednávanej veci sp. zn. 1T/107/2014 a preto súd vychádzal pri ukladaní trestu práve z trestnej sadzby tohto zločinu, pričom výška trestnej sadzby stanovená zákonom pri tomto zločine (§ 212 ods. 4 Trestného zákona) je v rozpätí tri roky až desať rokov (u mladistvého v zmysle § 117 ods. 1 Trestného zákona - jeden rok a šesť mesiacov až päť rokov).

Súd u obžalovaného E. B. zistil jednu poľahčujúcu okolnosť [obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a čin oľutoval - § 36 písm. l) Trestného zákona] a jednu priťažujúcu okolnosť [obžalovaný spáchal viac trestných činov - § 37 písm. h) Trestného zákona]. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd následne povinne (§ 38 ods. 2 Trestného zákona) prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s tým, že neprevažuje pomer žiadnych okolností a preto súd trestnú sadzbu neupravoval. Súd poukazuje na ustanovenie § 34 ods. 6 Trestného zákona, ktoré stanovuje, že za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody. Vzhľadom na toto zákonné ustanovenie a právnu kvalifikáciu skutku, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným, mohol súd ukladať len jeden druh trestu a to trest odňatia slobody, buď v jeho nepodmienečnej forme alebo mohol uložený trest odňatia slobody podmiennečne odložiť na primeranú skúšobnú dobu a stanoviť nad obžalovaným probačný dohľad v zmysle § 51 Trestného zákona.

U obžalovaného ml. V. Z. súd takisto zistil jednu poľahčujúcu okolnosť [obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a čin oľutoval - § 36 písm. l) Trestného zákona] a jednu priťažujúcu okolnosť [obžalovaný spáchal viac trestných činov - § 37 písm. h) Trestného zákona]. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd následne povinne (§ 38 ods. 2 Trestného zákona) prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s tým, že neprevažuje pomer žiadnych okolností a preto súd trestnú sadzbu neupravoval a táto je pri aplikácii § 117 ods. 1 Trestného zákona v rozpätí jeden rok a šesť mesiacov až päť rokov.

Súd dospel k záveru, že oboj obžalovaným je síce, v zmysle Trestného zákona, nutné povinne uložiť trest odňatia slobody (vo výmere tri roky u obžalovaného E. B., a vo výmere jeden rok a šesť mesiacov u obžalovaného ml. V. Z., čo je v oboch prípadoch na samej spodnej hranici tej - ktorej trestnej sadzby), avšak pre nápravu obžalovaných postačí odklad jeho výkonu so stanovením primeranej skúšobnej doby (u obž. E. B. štyri roky a u obž. ml. V. Z. tri roky) s tým, že nad správaním obžalovaného E. B. v skúšobnej dobe bude dohliadať probačný úradník. Zároveň je súd toho názoru, že je na mieste a dôvodné, aby sa obaja obžalovaní v skúšobnej dobe podrobili sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Súd pri ukladaní trestu mal na zreteli aj to, že spôsobený následok činu nie je až taký závažný (škoda spôsobená krádežou bicyklov vo výške 4.100,- eur, avšak po vrátení niektorých bicyklov zostávajúca škoda 1.100,- eur), oboj obžalovaných nepovažuje súd za tak výrazne narušených, že by bolo pre ich nápravu nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v sadzbe určenej zákonom. Obžalovaní boli síce v minulosti súdne trestaní, avšak vo väčšine prípadov sa na nich hľadí, akoby súdne

trestaný neboli, a vo vzťahu k ďalším odsúdeniam im súd ukladal súhrnný trest. Súd vzal taktiež do úvahy, že od spáchania skutku, do rozhodnutia súdu, uplynula už doba štyroch rokov, čo je pomerne dlhá doba, počas ktorej viedol obžalovaný E. B. riadny život (súd nemá vedomosť o tom, že by bol obžalovaný v tejto dobe odsúdený za spáchanie trestného činu) a obžalovaný ml. V. Z. sa opakovane dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, čo bolo zohľadnené v rámci ukladania súhrnného trestu odňatia slobody a zároveň bol v tomto smere prevzatý (§ 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona) trest zákazu činnosti. Súd preto dospel k záveru, že vzhľadom na osobu obžalovaných a okolnosti prípadu [§ 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona] postačí pre nápravu oboch obžalovaných aj uloženie podmiennej formy trestu odňatia slobody s tým, že stanovená skúšobná doba je dostatočne dlhá, aby obžalovaní preukázali, že do budúca sú schopní viesť riadny život a zaradiť sa do slušnej a poctivej časti spoločnosti.

Súd pri zvažovaní formy ukladaného trestu odňatia slobody v oboch prípadoch vychádzal aj z toho, že nepodmienený trest odňatia slobody je trest ultima ratio (posledná a krajná možnosť), ktorý môže súd uložiť len vtedy, ak iné druhy trestov, prípadne iné formy trestu odňatia slobody, nemôžu celkom zjavne viesť k náprave obžalovaných, čo, hoci to bolo na hrane, nebol posudzovaný prípad.

Pokiaľ ide o náhradu škody, tak súd zaviazal obžalovaných E. B. a ml. V. Z. k náhrade škody poškodenému J. F. vo výške 1.100,- eur, ktorá vyplývala z hodnoty nevrátených bicyklov odcudzených trestnou činnosťou obžalovaných, pričom povinnosť obžalovaných nahradiť škodu bola určená spoločne a nerozdielne, a to aj spolu s ďalšími osobami, spolupáchateľmi, ktorých trestné stíhanie bolo právoplatne ukončené už skôr.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.